

Bilgi Uçuşu John Perkins Dünya İmparatorluğunun Sırrını Açıkladı

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, Amerika Birleşik Devletleri bir dünya gücü haline geldi. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, Amerika Birleşik Devletleri'nin dünyadaki yabancı askeri üslerin yaklaşık 1.000 üs ile yaklaşık% 95'ini işletmesi ile kanıtlanmıştır. ABD aynı zamanda dünya ekonomi politikasında da baskındır.

Bununla birlikte, sadece Birleşik Devletler hükümeti değil, aynı zamanda finansal seçkinler de geçtiğimiz yüzyıl boyunca küresel bir imparatorluk kurdu. Genel halk tarafından görülemez, ancak gücü ABD'ninkinden çok daha fazladır. Arka planda çalışan bu mali imparatorluk, esasen üç sütuna dayanmaktadır.

Bilgi Uçuşu John Perkins Dünya İmparatorluğunun Sırrını Açıkladı

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, Amerika Birleşik Devletleri bir dünya gücü haline geldi. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, Amerika Birleşik Devletleri'nin dünyadaki yabancı askeri üslerin yaklaşık 1.000 üs ile yaklaşık% 95'ini işletmesi ile kanıtlanmıştır. ABD aynı zamanda dünya ekonomi politikasında da baskındır.

Bununla birlikte, sadece Birleşik Devletler hükümeti değil, aynı zamanda finansal seçkinler de geçtiğimiz yüzyıl boyunca küresel bir imparatorluk kurdu. Genel halk tarafından görülemez, ancak gücü ABD'ninkinden çok daha fazladır. Arka planda çalışan bu mali imparatorluk, esasen üç sütuna dayanmaktadır:

İlk sütun küresel merkez bankaları sistemidir. Merkez bankaları bir ülke veya para birimi alanındaki para politikasından sorumludur. Burada, dünyadaki neredeyse tüm merkez bankalarının devlet kurumları değil, özel sektör tarafından kontrol edilen bankalar olduğunu anlamak önemlidir. Almanca " Die Rothschild-Kontrolle" [www.kla.tv/13533] isimli haberimizde, dünyadaki hemen hemen tüm merkez bankalarının Rothschild ailesi tarafından kontrol edildiği söylendi. Bu, finansal seçkinlerin tek bir ülkede ve hatta dünyada ekonomik krizleri tetiklemesine olanak tanır.

Sadece dört ülke bu kontrolden kaçabildi. Bunlar Küba, Kuzey Kore, İran ve Suriye! "Finansal Çökmeler - Finansal Elitin Bir Stratejisi" programının gösterdiği gibi [www.kla.tv/14016], 1920'de Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bankacılık krizini, 1929'daki Amerikan finansal krizini ve 2008, ABD merkez bankası FED tarafından kasıtlı olarak getirildi. Benzer şekilde 1998'de Rusya ve 2001'de Arjantin merkez bankalarının para politikasıyla derin bir ekonomik krize sürüklendi. Tüm bu krizlerde, sadece finansal seçkinler bundan yararlandı, böylece gücünü ve servetini muazzam bir şekilde arttırdılar. Öte yandan, toplum yoksulluk ve ihtiyaca daldı.

İkinci sütun Uluslararası Para Fonu'dur (IMF). Şu anda, yedi eyalet (Küba ve Kuzey Kore dahil) ve dünyadaki tüm ülkeler IMF üyesidir. Dünya genelinde ulusal bütçelerin aşırı borçlanmasındaki aşırı artış nedeniyle, çoğu ülke artık IMF kredilerine bağımlıdır. IMF, mali

zorluk çeken ülkeler için mümkün olan tek borç verendir. Bununla birlikte, bu tür kredileri almak için IMF, kendisi ve uluslararası bankalar için borç geri ödemesini sürdürmek üzere sıkı kemer sıkma önlemleri uygulamaktadır.

Bu amaçla, devletlerin egemenliğine derinlemesine müdahale eder, böylece mali, ekonomik ve politik bağımsızlıklarını kaybederler. Ekonomi uzmanı Ernst Wolff'a göre, IMF'nin talepleri "süper zenginlerin çıkarlarına hizmet etmek için" bir baskıyla karşılaştırılabilir. Ciddi sonuçları var: Nüfusun yoksulluğu ve sefaleti ve uluslararası yatırımcılar için yüksek kar.

Bu imparatorluğun üçüncü direği Amerika Birleşik Devletleri hükümetidir. Amerikan dış istihbarat servisi NSA'nın eski ajanının John Perkins'in açıklamasına göre, Amerikan politikası uluslararası şirketlerin çıkarlarına hizmet ediyor. Zürih Federal Politeknik Okulu (EPFZ Zürih) tarafından yapılan bir araştırmaya göre

Bu şirketler karşılıklı çıkarlarla son derece yakından bağlantılıdır ve finans sektörü tarafından kontrol edilmektedir. Amerikan hükümeti bu nedenle resmen finansal seçkinlerin hizmetçisidir. ABD'nin ekonomik ve askeri gücü nedeniyle, dünya ülkeleri sistematik olarak finansal seçkinlerin çıkarlarına boyun eğmeye zorlandırıldı.

Örneğin, şirketlerin kendi halklarının yararına gücünü azaltmak, ülkelerini sömürüye karşı korumak veya merkez bankalarının bağımsızlığını korumak isteyen başkanlar, gizli operasyonlarda Amerikan gizli servisleri tarafından öldürüldü ya darbe sırasında hizmet dışı bırakıldı ya da Amerikan askeri müdahalesiyle iktidardan açıkça çıkarıldı. Birleşik Devletler tarihinde uzun ve kanlı bir iz bıraktı:

1949'dan bu güne kadar:

- İran, Guatemala, Lâhos, Güney Vietnam, 2x Dominik Cumhuriyeti, Brezilya, Bolivya, Endonezya, Yunanistan, Şili, Peru, Haiti, Gürcistan, Kırğızistan ve Ukrayna ülkelerinde 16 hükümet devrilerek değiştirildi.
- Küba, Grenada, Panama, Nikaragua, 2x Irak, Yugoslavya, Kosova, Afganistan, Libya ve Suriye'deki mevcut hükümeti devirmek için de 11 askeri müdahale yapıldı.
- 36 Yabancı liderlerin ve kıdemli liderlerin cinayetleri ve cinayet teşebbüsleri de yapılmıştır. Bunlarda Kore, 4x Panama, Endonezya, Çin, Kuzey Kore, Filipinler, Hindistan, Mısır, Kamboçya, 3x Irak, Kosta Rika, Haiti, Kongo, 2x Dominik Cumhuriyeti, 2x Küba, Güney Vietnam, Burundi, Fransa, Şili, Zaire, Jamaika, 2x Libya, Ekvator, İran, Fas, 2x Nikaragua ve Lübnan ülkelerin liderleri.

Aynı gelişimleri, ABD ile Venezuela, Kuzey Kore, Küba ve İran arasındaki mevcut krizlerde yaşanmakta. Çünkü bu hükümetler uluslararası şirketlere ülkelerinin kaynaklarına erişim izni vermiyor. Kuzey Kore, Küba ve İran'ın merkez bankaları henüz Rothschildler' in kontrolü altında değiller.

Bunları öğrendikten sonra, Amerikan'ın Afganistan, Irak ve Libya ya müdahalesinden önce, bu ülkelerin bankaları bağımsızdı ve bu ülkelerin hükümetleri devrilip yerine kukla görevliler konulmadığı sürece tekrar barışa kavuşmaları olumsuzdur.

Yukarıdakilerin ışığında, gelecek çatışmaların, hükümetlerde yaşanan ayaklanmaların ve ayrıca ekonomik veya mali krizlerin uluslararası finans elitlerinin imzası olduğu varsayılabilir. Şimdi de eski ekonomik katili ve NSA ajanı olan, John Perkins'in itiraflarını dinleyelim:

John Perkins =

Ekonomi katili olarak adlandırılan bizler, ilk kez gerçek bir küresel imparatorluğun oluşturulmasından sorumlu kişilerdik. Hepimiz farklı çalışma yöntemleri uyguluyorduk.

Fakat petrol gibi doğal kaynaklara sahip bir ülkeyi batırmak için kullanılan yöntemlerden en yaygını, bu ükeye, Dünya Bankası'ndan veya bu bankanın yan kuruluşlarından büyük bir kredi sağlamaktı. Fakat kredi olarak alınan paralar gerçekte bu ülkeye gitmez. Bu paralar altyapı projelerini hayata geçirmek için bizim şirketlerimize gider. Elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, liman gibi bazı büyük projelerin yapımında o ülkenin birkaç zengini, bizimle birlikte pastadan payını alır. Bu projeler ve hizmetler gerçekte o ülkenin insanlarına herhangi bir fayda sağlamaz. Hatta bu büyük borcu geri ödeyebilmek için krediyi alan ülke halkı büyük bedeller öder. Borç o kadar büyüktür ki ülke bu borcu ödeyemez. Bu durum yani ülkenin borcunu ödeyemez duruma gelmesi planın bir parçasıdır. Bu nedenle ekonomi katilleri, zamanı geldiğinde o ülkeye gelir ve yetkililere şunu söyler: „Bize büyük miktarda borcunuz bulunuyor ve borcunuzu ödeyemez durumdasınız. O zaman elinizdeki petrolü bizim petrol şirketlerimize ucuza satın.“, „Ülkenizde askeri üsler kurmamıza izin verin.“ veya: „Dünyanın birçok yerinde bulunan silahlı kuvvetlerimize destek verin, örneğin Irak'a asker göndererek birliklerimize destek olun.“ veya: „Bir sonraki Birleşmiş Milletler seçiminde oyunuzu bize verin.“ ... Diğer öneriler ise enerji santralleri, su ve diğer kamu şebekelerini özelleştirdikten sonra bunları, ABD şirketlerine veya çok uluslu şirketlere satma tavsiyeleridir. Bu gibi şirketler yerden mantar fıskırır gibi çoğalır. Tüm bu uygulamalar IMF ve Dünya Bankası'nın tipik çalışma yöntemi ve tarzıdır. Söz konusu yöntem çok basit çalışır: İlk başta ülkeyi borç batağına sokar ve ülkeyi borçlarını ödemeyiz duruma getirir.

Sonra da bu borçları tekrar finanse edecek çözümler sunarlar ve daha fazla faiz talep ederler. Koşulları şunlardır: Açıklık, şeffaflık, etkileşim ve hesap verme kültürünün hakim olduğu bir yönetim anlayışı. Fakat gerçekte o ülkenin her şeyini almaya yöneliktir bu koşullar. Doğal kaynaklar, birçok sosyal güvenlik hizmetleri, enerji, su vb. gibi dağıtım şirketleri, bazen eğitim sistemleri, ceza infaz kurumları, sigorta sistemleri gibi ülkenin sahip olduğu varlıkları yabancı şirketlere yok pahasına satılması şart koşulur.

Tüm bunlar en basit şekliyle söylemek gerekirse ülkeye karşı bir saldırıdır!

İRAN 1953

Ekonomi katili olgusuna emsal gösterilebilecek durum 50'li yılların başında başladı. İran'da yapılan demokratik seçimler sonucunda başbakan seçilen Muhammed Musaddık, Orta Doğu ve dünyada demokrasinin uygulanması açısından bir umut olmuştur.

Fakat Musaddık, yabancı petrol şirketlerinden İran petrolünü, İran halkı kazançlı çıkacak şekilde iyi fiyata almalarını istiyordu. Fakat bu istek ABD hükümetinin hoşuna gitmediğinden Amerikan hükümeti, CIA ajanı Kermit Roosevelt'i İran'a gönderdi. CIA ajanının görevi birkaç milyon Dolar harcayarak Musaddık'ı devirmek ve ABD yanlısı Şah'ı yönetime getirmektir. Bu yöntem çok iyi işlediğinden ülkeleri manipüle etme ve küresel imparatorluk oluşturma bundan böyle bir sistem haline getirildi. Sonraları sistem daha da geliştirilerek CIA ajanı yerine örneğin John Perkins gibi danışmanlar ülkeye gönderildi. Böylece istenmeyen kişilerin darbe ile yönetimden alınmasının ortaya çıkmaması ve hükümeti zor durumda bırakmamak için danışman gönderme sistemine geçildi.

Guatemala 1954

Aynısı Árbenz'in [Guzman] cumhurbaşkanı olduğu dönemde Guatemala'da da uygulandı. Guatemala uluslararası şirketlerin kontrolü altındaydı ve cumhurbaşkanı Árbenz ülkeyi bu şirketlerden kurtararak halkına vermek istiyordu. Bunun üzerine Amerika Birleşik Devletleri'nde büyük bir „United Fruit Company“ kampanyası başlatıldı. CIA ve askerinin yardımıyla Árbenz'in cumhurbaşkanlığı sona erdi.

Ekvator'da da Jaime Roldós aynı şekilde ülkesinin doğal kaynaklarını kendi halkına kazandırma gafletinde bulundu. Bunun üzerine ekonomi katillerinden biri olan John Perkins, Roldós'u emellerinden vazgeçirmek için Ekvator'a gönderildi. Perkins, eğer emellerinden vazgeçmez ve politikasını değiştirmemezse Roldós'u yok olmakla tehdit etti. Fakat Roldós, halkına ihanet edemeyeceğini söyleyerek bu tehdide boyun eğmediğinden öldürüldü. 1981 yılının Mayıs ayında Roldós'un içinde bulunan uçak düştü ve olayın iki tanığı daha ifade vermeden trafik kazasında hayatlarını kaybetti.

Aynı yöntem ÖmerTorrijos'un devlet başkanı olduğu Panama'da da uygulandı. ÖmerTorrijos ükesine gerçektej yardım etmek istiyordu. John Perkins tarafından yapılan rüşvet denemeleri işe yaramadı çünkü Torrijos ülkesine adil davranılmasını istiyordu. Ayrıca kendisi, diğer Latin Amerika ülkelerinin de egemenliklerine sahip olmasını istiyordu. Torrijos, Roldós'un öldürülmesinin ardından sıranın kendine gelebileceğini düşünüyordu. Fakat Panama kanalını halkına geri vermek için politikalarını taviz vermeden devam ettirmeye büyük önem veriyordu. Ne yazık ki o da, 1981 yılının Haziran ayında yine bir uçak kazasında hayatını kaybetti.

Hugo Chávez 1998 yılında Venezüela devlet başkanlığına seçildi. Chávez de Amerika Birleşik Devletlerine karşı tavrı aldı. Kendisi Venezüela petrolünün halkına fayda sağlamasını istiyordu. Bunun üzerine CIA Chávez'i devirmek için 2002 yılında bir darbe denemesi yaptı. Fakat halk çok güçlü bir şekilde Chávez'in arkasında durdu ve darbe püskürtüldü. Bu direniş Latin Amerika ülkelerinin tarihinde çok büyük bir olay olarak yerini almıştır.

IRAK 2003

Irak örneği, aslında tüm sistemin nasıl çalıştığını mükemmel biçimde gösteriyor.

Ekonomik istilacılar olarak bizler ilk savunma hattıyız. İçeri giriyoruz ve hükümetleri yozlaştırarak, temelde onlara sahip olmak için kaldıraç olarak kullandığımız bu büyük kredileri kabul etmelerini sağlamaya çalışıyoruz. Eğer başarısız olursak, (...) o zaman ikinci savunma hattı olan çakalları gönderiyoruz ve çakallar ya hükümetleri deviriyor ya da suikast yapıyorlar. Ve bu gerçekleşip yeni hükümet geldiğinde, oğlan, hizaya geliyor çünkü yeni başkan aksi haldebaşına ne geleceğini biliyor.

Irak konusunda her ikisi de başarısız oldu. (...) Ve çakallar onu dışarı çıkarmak için içeri girdi. Bunu yapamadılar, çünkü güvenliği çok iyiydi. Yine de CIA için bir kez çalışmıştı. Irak'ın eski bir cumhurbaşkanına suikast düzenlemek için işe alınmış ve başarısız olmuştu ancak sistemi biliyordu.

Böylece, 1991'de birlikleri gönderiyoruz ve Irak ordusunu çıkarıyoruz. Bu noktada Saddam Hüseyin'in geleceğini varsayıyoruz. O zaman onu, o noktada elbette çıkarabilirdik ama istemedik. Sevdiğimiz tarzda güçlü bir adam. Halkını kontrol ediyor, Kürtleri kontrol edebileceğini, İranlıları sınırlarında tutabileceğini ve bize petrol pompalayabileceğini düşündük.

Bir kez ordusunu çıkardığımızda etrafımızda dolaşacaktı. Böylece ekonomik istilacılar 90'larda geri dönüp- başarılı olamayınca. (...)

Orduyu bir kez daha gönderdik ve bu sefer işin tamamını yaptık; onu çıkardık ve kendimiz için yarattığımız bu süreçte çok kazançlı bir inşaat anlaşması yaptık- esasen yok ettiğimiz ülkeyi yeniden inşa etmek zorunda kaldık ki büyük inşaat şirketleriniz varsa bu oldukça iyi bir anlaşma.

Bildiğiniz gibi, Irak üç aşamayı birden gösteriyor. Ekonomik isyancılar orada başarısız oldu, çakallar orada başarısız oldu. Ve son bir önlem olarak, ordu içeri girdi. Ve bu şekilde

gerçekten bir imparatorluk yarattık ama bunu çok incelikli bir şekilde yaptık. Gizliydi: Geçmişin tüm imparatorlukları ordu üzerine inşa edildi ve herkes onları inşa ettiklerini biliyordu. İngilizler onları inşa ettiklerini biliyordu. Fransızlar, Almanlar, Romalılar, Yunanlılar. Ve bununla gurur duyuyorlardı. Ve tabii medeniyet yaymak, din yaymak gibi bahaneleri her zaman vardı. Ama onlar bunu yaptıklarını biliyorlardı. Biz bilmiyorduk.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki insanların çoğunun, gizli imparatorluğun nimetleriyle yaşamakta olduğumuz ve dünyada daha önce hiç olmadığı kadar kölelik olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

O zaman kendinize şunu sormalısınız: Peki, eğer bir imparatorluksa, o zaman imparator kimdir? Açıkçası ABD Başkanlarımız imparator değiller.

İmparator seçilmemiş, sınırlı bir süre için hizmet vermeyen ve aslında kimseye rapor vermeyen kişidir.

Dolayısıyla başkanlarımızı bu şekilde sınıflandıramazsınız. Ama imparatorun eşdeğeri olduğunu düşündüğüm şeye sahibiz ve buna korporatokrasi (şirket-devlet) diyorum.

Korporatokrasi, en büyük şirketlerimizi yöneten bireyler grubudur. Ve gerçekten bu imparatorluğun imparatoru gibi davranıyorlar.

Medyamızı kontrol ediyorlar. Ya doğrudan sahiplik ya da reklam yoluyla. Siyasetçilerimizin çoğunu kontrol ediyorlar çünkü kampanyalarını finanse ediyorlar. Ya şirketleri aracılığıyla ya da şirketlerden gelen kişisel katkılar yoluyla. Seçilmiyorlar, sınırlı bir süreye hizmet etmiyorlar, kimseye rapor vermiyorlar. Korporasyonun en üstünde, kişinin özel bir şirket veya hükümet için çalışıp çalışmadığını gerçekten anlayamazsınız çünkü her zaman ileri geri hareket ediyorlar- bu yüzden, Halliburton gibi büyük bir inşaat şirketinin bir zaman başında olan ve daha sonra da Amerika Birleşik Devletleri Başkan Yardımcılığı görevini üstlenen bir adamınız olabiliyor. Ya da petrol işinde olan bir başkan. Ve bu her zaman geçerlidir, ofiste Demokratlar veya Cumhuriyetçiler olması farketmez.

Döner kapının içinde ileri geri hareket ediyorlar. Ve bir bakıma, hükümetimiz çoğu zaman görünmezdir. Ve politikaları şirketlerimiz tarafından belirli bir seviyede yürütülür. Ve sonra tekrar, hükümetin politikaları temel olarak korporatokrasi tarafından şekillendirilir ve daha sonra hükümete sunulur ve hükümet politikası haline gelirler. Yani bu inanılmaz derecede rahat bir ilişki.

Bu bir çeşit komplo teorisi değil, çünkü bu insanların bir araya gelip bir şeyler yapmak için plan yapmaları gerekmiyor. Hepsi temelde tek bir birincil varsayım altında çalışıyorlar ve bu, sosyal ve çevresel maliyetlerden bağımsız olarak kârı en üst düzeye çıkarma zorunluluğudur.

Geçen yüzyılda, finansal seçkinler halk tarafından görülmeyen küresel bir imparatorluk inşa ettiler. Sayısız ülke yoksulluk ve sıkıntıya sürüklendi. ABD ajanı ve ihbarcı John Perkins bunun nasıl başarılı olabildiğini ve sözde "ekonomik katiller" in bununla ne ilgisi olduğunu açığa çıkarıyor.

hag'dan

Kaynaklar:

<https://de.statista.com/statistik/daten/studie/157935/umfrage/laender-mit-den-hoechsten-militaerausgaben/>

<https://michael-mannheimer.net/2019/01/31/komplette-liste-von-banken-im-besitz-und-unter-kontrolle-der-rothschilds/>

Buch "Megacrash – die große Enteignung kommt" von Günter Hannich S.160

<https://fassadenkratzer.wordpress.com/2015/02/20/die-raubzuge-des-iwf-in-europa/>

<https://fassadenkratzer.wordpress.com/2015/02/13/der-internationale-wahrungsfonds-iwf-und-die-ausbeutung-der-entwicklungslander/>
https://de.wikipedia.org/wiki/Internationaler_W%C3%A4hrungsfonds#Mitgliedstaaten
https://de.wikipedia.org/wiki/Mitgliedstaaten_der_Vereinten_Nationen
<https://de.sputniknews.com/kommentare/20190721325476981-iwf-us-beziehung/>
<https://alles-schallundrauch6.blogspot.com/2007/02/wirtschaftskiller-oder-wie-unterwerfe.html>
<http://alles-schallundrauch.blogspot.com/2007/04/der-wandel-in-sdamerika.html>
www.youtube.com/watch?v=0Pn7qrl7NAA
www.focus.de/finanzen/news/das-netzwerk-der-macht-diese-konzernen-kontrollieren-die-welt_id_3929949.html
www.uni-protokolle.de/Lexikon/US-Interventionen_im_Ausland.html
https://derfunke.at/nostalgie/hp_artikel/usverbrechen.htm
https://de.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Mossadegh
https://de.wikipedia.org/wiki/Jacobo_%C3%81rbenz_Guzm%C3%A1n
https://de.wikipedia.org/wiki/Kong_Le
https://de.wikipedia.org/wiki/Juan_Bosch
https://de.wikipedia.org/wiki/Ng%C3%B4_%C4%90%C3%ACnh_Di%E1%BB%87m
https://de.wikipedia.org/wiki/V%C3%ADctor_Paz_Estensoro
https://de.wikipedia.org/wiki/Jo%C3%A3o_Goulart
<https://deutsch.rt.com/26423/meinung/ueber-15-millionen-opfer-des-terrors-staatsstrieche-und-militaerinterventionen-nach-1945-in-lateinamerika/>
<https://de.wikipedia.org/wiki/Sukarno>
https://de.wikipedia.org/wiki/Georgios_Papandreou
https://de.wikipedia.org/wiki/Muammar_al-Gaddafi
https://de.wikipedia.org/wiki/Putsch_in_Chile_1973
https://de.wikipedia.org/wiki/Maurice_Bishop
https://de.wikipedia.org/wiki/Omar_Torrijos
https://de.wikipedia.org/wiki/US-Invasion_in_Panama
https://de.wikipedia.org/wiki/Manuel_Noriega
https://de.wikipedia.org/wiki/Geschichte_Nicaraguas
https://de.wikipedia.org/wiki/Jean-Bertrand_Aristide
https://de.wikipedia.org/wiki/Hugo_Ch%C3%A1vez
https://de.wikipedia.org/wiki/Krieg_in_Afghanistan#Konflikt_seit_der_US-gef%C3%BChrten_Intervention_im_Jahr_2001
https://de.wikipedia.org/wiki/Saddam_Hussein
https://de.wikipedia.org/wiki/Muammar_al-Gaddafi
https://de.wikipedia.org/wiki/Baschar_al-Assad
<https://de.sott.net/article/15263-Was-haben-John-McCain-Arabischer-Fruhling-und-andere-Farbrevolutionen-miteinander-zu-tun>
www.us-kriege.de/syrien/
www.contra-magazin.com/2014/12/oliver-stone-cia-fingerabdruceke-beim-maidan-putsch-der-ukraine/

Bu da ilginizi çekebilir:

Kla.TV – Hür ve alternatif Haberler... – Bağımsız – Sansürsüz...

- medyalanın saklamaması gerekenler ...
- Halktan halk için ve genelde duyulmayan şeyler...
- de düzenli bilgiler www.kla.tv/tr

Bizimle kalmaya değer!

E-posta bültenimize buradan ücretsiz abonelik: www.kla.tv/abo-en

Güvenlik uyarısı:

Olaylara karşı yankılar ne yazık ki giderek daha fazla sansürleniyor ve bastırılıyor. Kendimizi Ana medyaların çıkarlarına ve ideolojilerine göre yönlendirmediğimiz sürece, her zaman Kla.TV'yi engellemek veya bastırmak için bahanelerin bulunacağını beklemeliyiz.

Bu yüzden, bugünden itibaren internetten ağa bağlanın!

Buraya Tıkla: www.kla.tv/vernetzung&lang=tr

Lisans: Nitelikli Creative Commons lisans

Malzememizi atıfta bulunarak dağıtmamıza ve kullanmamıza izin verilir! Bununla birlikte, materyal bağlam dışında kullanılamaz. Bununla birlikte, Radyo ve Televizyon vergileriyle finanse edilen kurumlar için buna sadece anlaşmamızla izin verilmektedir. İhlaller davaya yol açabilir.